

Scântea pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII Nr. 29 (381) * Sâmbătă 9 Aprilie 1955 * 4 pag. 15 bani

Mai sunt câteva săptămâni până la examene

Tu cum te pregătești la Limba română?

BUCURIA CLASEI

Dacă o să-l întrebați pe Păun Constantin din clasa a VI-a, de la școala noastră, cum a făcut de a ajuns printre cei mai buni elevi la Limba română, să nu credeți că are să vă răspundă: pune doar capul în piept și zâmbește încurcat. De ce?

Rămâne să vă povestesc ce s'a întâmplat cu el și veți înțelege de ce atât de stingerit când i se pune această întrebare.

În urmă cu câțiva timp, pionierii clasei a VI-a au analizat situația la învățătură. Cu acest prilej, au discutat și despre felul în care își pot îndrepta notele unii colegi de ai lor. Tot atunci au discutat și cu Păun și i-au arătat ce greșit este felul lui de a învăța la Limba română. Într'adevăr, așa era! Păun nu citea cu atenție fragmentele literare din carte. Se mulțumea să știe, într'o oarecare măsură, despre ce era vorba în bucata de lectură; când trebuia să povestească cele citite, nu era în stare să țină nicio frază ca lumea. Neclintind cu atenție, Păun nu reușea să aibă o idee clară asupra faptelor petrecute în povestire și nici nu înțelegea rostul fiecărui personaj; de asemenea, citind superficial, el nu reținea niciuna din frumusețile limbii folosite de autor.

Într'o zi însă, să vedeți surpriza! Era cu puțin înainte de terminarea celui de al treilea pătrar. La ora de Limba română trebuia să discutăm despre romanul „Mitrea Cocor”. Asistau la lecție tovarășul director și președintele comitetului de părinți. Printre alții băieții l-am ascultat și pe Păun. Știam noi că nu se prea împacă cu literatura. Când ce să vezi,

nu ne venea să credem că aveam în fața noastră același băiat! Păun ne-a povestit atât de frumos subiectul romanului, încât am rămas cu toții uimiți. Folosea în explicațiile sale imagini vii, colorate, pe care le reda foarte apropiat de limbajul autorului. Felul în care a caracterizat personajele cărții, arăta multă profunzime. Ce se întâmplase?

Pentru prima oară Păun citise cu multă atenție cartea și apoi și-o povestise singur, folosind cât mai multe expresii ale autorului. Ca să-mi dau seama cât de serios învățase, i-am dat să povestească și în scris conținutul romanului. A luat o foaie albă de hârtie și, stăpânit de emoție, a mai stat câteva clipe pe gânduri. Un coleg l-a șoptit atunci: „Cura! Păun, hai, începe! Gândește-te că în grupa noastră numai tu ești căzut la scris”. „În ora următoare, am cilit în clasă compoziția lui Păun. Și în scris înfățișase cu aceeași claritate conținutul romanului. Cu toții ne-am dat seama ce schimbare se petrecuse cu Păun în ultimul timp.

După ce a sunat clopoșelul de ieșire, i-am lăsat pe elevii clasei a VI-a săltându-l pe brațe pe Păun. Se bucurau de succesul lui.

Acum câteva zile, am aflat că Păun încearcă să scrie schițe din viața clasei.

Ce aveți de spus? Nu credeți că e puțin de învățăminte pățania lui Păun? Eu cred că da. Și am ales acest exemplu pentru toți școlarii, și în special pentru acei care dau examene de sfârșit de an, tocmai ca să înțeleagă cu toții cât de important este studiul atent al unei opere literare.

Prof. Gh. ANGELESCU
Școala de 7 ani de băieți
Nr. 4 Ploești

Cerc literar

Cu ajutorul tovarășului profesor de Limba română, în clasa noastră s'a format în urmă cu câteva săptămâni un cerc literar, căruia i-am dat numele marelui nostru scriitor M. Sadoveanu.

În cadrul acestui cerc, noi, elevii clasei, prezentăm recenzii asupra unor cărți. Apoi discutăm aceste recenzii și facem unele completări.

Activitatea în acest cerc ne ajută foarte mult să ne îmbogățim cunoștințele în domeniul literaturii, iar exercițiile ce le facem prin compunerea referatelor ne vor folosi mult la examenul de sfârșit de an.

Tudorică DORU

cl. a VII-a A

Școala medie de băieți — Roman
reg. Iași

Cum repet eu

Încă din primele zile ale pătrarului IV am început să repet la materiile ce le avem la examenul de sfârșit de an.

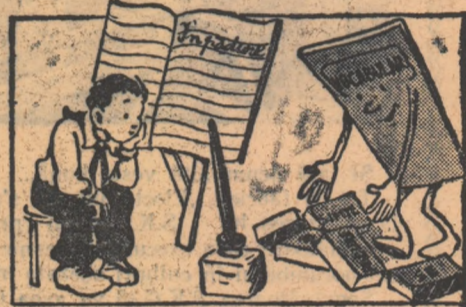
La Limba română am terminat până acum de repetat gramatica. Ca să nu uit ce am repetat, fac analize gramaticale la fiecare text literar pe care-l citesc. Eu repet materia împreună cu mai mulți colegi ai mei. Așa ne e mai ușor să ne controlăm unii pe alții. Citesc și cărțile de literatură pe care ni le-a indicat tovarășa profesoară de Limba română. Acum, de pildă, citesc „Momente și Schițe” de I. L. Caragiale.

Corneliu NEGRUȚIU

cl. a VII-a

Școala de 7 ani, com. Brazî
reg. Ploești

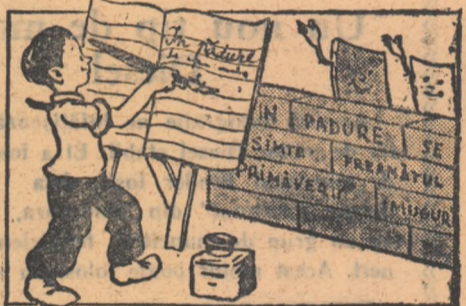
DAN SCRIE O COMPOZIȚIE

O povestire am de scris.
Oare-am să pot? Mă tot gândesc.
Prietenii aproape mi-s

De ncep să scriu, îndată mi sar
Într'ajutor. Ei se numesc
Gramatică, Vocabular!

Astfel cu dâșii împreună
Sunt sigur că am să reușesc
Să scriu o povestire bună!

Amintindu-ne de Lenin

La 22 Aprilie se împlinesc 85 de ani de la nașterea marelui învățător al omenirii muncitoare V. I. Lenin.

Pregătindu-se pentru această aniversare, pionierii școlii Nr. 22 băieți și 23 fete din București lucrează împreună cu tovarășa instructoră superioară un fotomontaj și un album cu imagini din viața și activitatea lui V. I. Lenin.

O PATRIE frumoasă ești

O patrie, frumoasă ești,
Cu codrii tăi adânci,
Cu munți, cu râuri de argint
Ce spumegă între stânci.

Frumoasă ești tu, țara mea,
Ca o livadă'n soare,
Cu crengile cu rumen rod
Se-upleacă 'mbietoare.

Bogată ești tu, țara mea
Cu mările-ți de grâne
Încinse 'n jurul lui Cuptor,
Să-ți dea belșug de pâine.

Și din străfunduri de pământ
Destoinici muncitori
Dezgropă pentru-al tău vestmânt
Străvechile comori.

Cununi de stele îți aprind
Prin sate și orașe
Înaltă flămuri purpurii
Pe fabrici uriașe.

Și-ți făuresc prin munca lor
O viață fericită,
Mai minunată să'nflorști
Tu, țara mea iubită.

Cornelia DRAGALINA

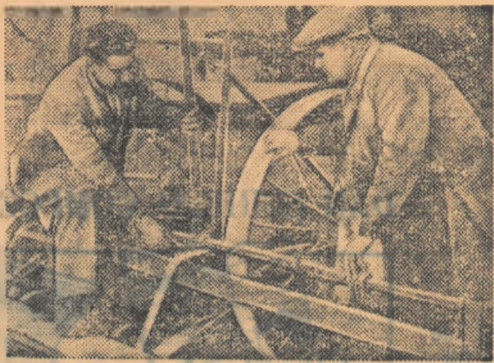
cl. a VII-a

Cercul de Limba română
Palatul pionierilor-Arad

S. K. G. — 6

Vestea despre victoria pe care au înscris-o la începutul acestui an muncitorii dela fabrica „Electroputere“ din Craiova s'a răspândit repede în toată țara.

Construcția noului tip de tramvai de mare capacitate pe care ei au realizat-o le-a cerut multă trudă. Dar, cu ajutorul documentației sovietice, ei și-au dus până la capăt munca.

Și iată acum altă veste bună...

Tot la fabrica „Electroputere“ s'a trecut la realizarea lui S.K.G.-6 un prototip de semănătoare care execută mecanic semănatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat...

Semănătoarea S.K.G.-6 va avea 6 rânduri cu o distanță de 70 cm. între ele. Sămânța va fi introdusă în pământ în cuiburi, prin declanșarea unui mecanism special. Echipa lucrătorilor Mihai Drosu aduce o contribuție însemnată la executarea pieselor pentru semănătoare.

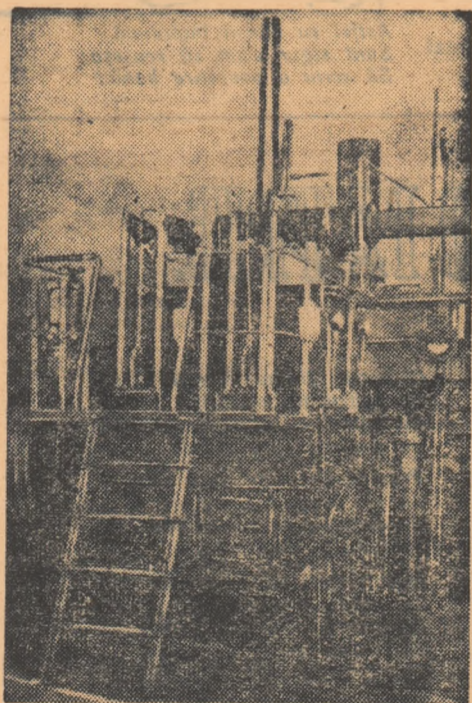
Nu numai că această echipă execută lucrări de bună calitate, dar depășește cu regularitate sarcinile de plan.

Secția de semănători dela „Electroputere“ va trimite pe ogoarele patriei cât mai multe semănători în ajutorul țărănimii muncitoare.

Lulu SOLOMON
Correspondentul Scânteii pionierului
în reg. Craiova

Un nou tip de motor Diesel

Această fotografie ne înfățișează un nou tip de motor Diesel stabil. El a fost realizat de tovarășul Binder Iosif, dela întreprinderea „Clocanul“ din Timișoara, împreună cu un grup de muncitori, tehnicieni și ingineri. Acest motor poate folosi cu succes în-

dustriei locale și centralelor electrice de mică putere. Curând el va fi fabricat în serie, și va înlocui multe motoare vechi; acestea cer mari cheltuieli pentru reparare, deoarece au construcții diferite și piesele uzate nu pot fi înlocuite.

Noul tip de motor Diesel stabil, care are 2 cilindri verticali, e foarte puternic. Pe deasupra, el este în așa fel construit, încât permite dezvoltarea lui pentru 4 sau 6 cilindri, ceea ce îi va dubla sau tripla forța.

30 DE MIEI ȘI VIȚEI

VIȚELUL BICAN

Bican, vițelul cel mândru și plăvan, se plimba neliniștit în încăperea lui, oprindu-se des în fața ușii. Își ridica botșorul în sus, mugind de fiecare dată, de parcă își cerea drepturile. În curte se auziră pașii mărunți ai lui Aurică Dumitrache dintr'a VI-a, care se întorcea grăbit dela școală. Băiatul își rezemă ghiozdanul de un stâlp al prispelor și, fără să mai intre în casă, o porni repede spre grajd.

— Ce-i cu tine, Bicane, ție foame, hal? Ți-am auzit gura dela capătul uliței, — zise Aurică, netezind fruntea vițelului. Apoi îi deschise ușa, lăsându-l să intre în staulul unde se afla vaca, și unde putea să sugă în voie.

Încăperea unde locuia Bican nu era prea mare, și Aurică, micul gospodar, o făcea în fiecare zi, curată, lună. El își îndeplinea cu drag această datorie de îngrijitor. Nimeni din familie nu avea voie să se atingă de vițelul lui. De 14 zile de când s'a născut, numai el îl îngrijește. Îi țesală de câteva ori pe zi, ca să-l țină cât mai curat.

CEI DOI FRAȚI

Naghen Vasile și Naghen Ion sunt frați și în același timp foarte buni prieteni. Deși Vasile este pionier într'a VI-a și Ion de-abia a pășit pragul clasei a I-a, sunt mereu nedespărțiți. Nu rare ori ai să-i găsești pe cei doi frați stând și discutând cum să-și ajute părinții, care s'au înscris de curând în prima întovărășire agricolă din comună. De câteva săptămâni cei doi băieți și-au găsit o îndeletnicire folositoare. În gos-

podăria lor au venit pe lume trei mielușei de toată frumusețea. Și cine credeți că-i îngrijește? Badea Naghen? Da' de unde, băieții lui s'au hotărât să îngrijească de miei încă din ziua când s'au născut. Dar pentru că Ionel este mai mic, frații s'au înțeles ca el să-l hrănească doar dimineața, când Vasile e plecat la școală. După masă e rândul lui Vasile, care se îngrijește și de curățenia țarcului unde se află mielușei.

În unitatea Nr. 1 a Școlii de 7 ani din comuna Mihăilești sunt și alți copii cărora le place să îngrijească miei și viței. Intreaga unitate îngrijește 30 de miei și viței. Bratu, de pildă, a povestit nu de mult cu bucurie colegilor săi despre mielușei crescute de el.

„La început, când tata mi l-a dat în grijă erau tare neastâmpărați. Nu mă ascultau deloc. Dacă erau pe afară, alergam după ei în ogradă de-mi ieșea sufletul până-i prindeam. Dar acum, numai să veniți să-i vedeți. Amândoi mielușei mă așteaptă pe prispă, până mă întorc dela școală. Iar când ajung acasă, nici nu apuc bine să închid poarta, că imi și ies în cale, behăind întruna. Imi sunt atât de dragi, încât nici nu intru în casă până nu le dau lor de mâncare“.

Multe ar mai putea să ne povestească și Dragomir Ion, dintr'a VII-a. Are și el un vițel pe care îl îngrijește așa cum a învățat el la Zoologie. Sau Marinescu, fetița cea cu cosițele ostanii, care locuiește în satul Buda, de lângă Mihăilești. În nicio dimineață nu pleacă la școală fără să-și fi ospătat mielușei ei.

Irma CSIKI

Aurel este mulțumit. Mielușelul și v...

Ziua de 27 Martie va rămâne n naturaliști din toată regiunea Bucu.

În această zi s'au întâlnit la Pe delegați din mai multe cătune ale ru fa de a împărtăși învățămintele căp vorbit cu mândrie despre unele exp. lare. Tinerii pomicultori au arătat lor specialiști, ingineri, agronomi și rășilor profesori. Unii pionieri se în lor de flori, cu creșterea viermilor d malelor mici.

În pagina aceasta vă prezentăm acestor tineri naturaliști.

"DIPLOMA DE MERIT"

...se acordă pionierului Iordan N. Tudor pentru eforturi deosebite în munca de grădinarit... cam astfel glăsuiește diploma pe care a primit-o Tudor, anul trecut, dela raion. Acum diploma este înrămată și așezată la loc de cinste în casă. Câteodată, când vin acasă la el niște vecine sau vreun cunoscut dela oraș, mama șterge, chipurile, de praf diploma și-apoi găsește capăt de vorbă:

— Vezi? e a lui Tudorică. A câștigat-o fiindcă a fost în fruntea celorlalți copii la munca din grădină...

— Școala la care învață Tudor a primit din partea G.A.S.-ului un lot de pământ, pe care copiii puteau să învețe rostul grădinaritului. Au avut de lucrat mai mult de jumătate de pagon, dar nu s'au lăsat; au semănat semințele cele mai bune, au îngrășat pământul și l-au îngrijit cum se cuvine... Și ce să vezi? În grădina lor porumbul a dat rod mai curând ca în alte părți și a avut știuleți mulți, cu boabe mari, de toată frumusețea. De cealaltă nici nu mai spun.

De aceea detașamentul lui Tudorică a fost evidențiat pe întregul raion.

Și celelalte detașamente de pionieri din școală au muncit în grădină; porniseră între-

ceri între detașamente și iată că de pe lotul școlar s'au strâns sute de kilograme de legume, zarzavaturi și cereale. Bumbacul plantat pentru experiență a dat și el rezultatele dorite.

Pionierii au hotărât să dăruiască roadele muncii lor internatului. Toți pionierii erau mândri că mânoarea gustoasă dela cantină era

zilnic observațiile sale asupra răsadurilor.

— În carnetul lui, Constantin Bragadoreanu scrie:

...am însămânțat la 15 Martie. Ardeii au încolțit la 25 III, roșiile la 27 III. Straturile de roșii și ardei au fost năpădite de tortel, o plantă agățătoare care le sugă seva... Începem să smulgem tortelul... Desigur că în acest an ti-

pregătită din legumele și zarzavaturile obținute de ei. Și anul acesta tinerii grădinar din comuna Grădiște și-au pus în gând să fie fruntași. Parcelele au fost de pe acum săpate adânc și însămânțate. În răsadnițe s'au semănat roșiile, salată și vinete. Fiecare tânăr grădinar are un cartof, pe care notează

nerii grădinar din comuna Grădiște vor avea o recoltă și mai bogată. De aceea ei vă poftesc, dragi pionieri, să veniți la toamnă în satul lor, ca să gustați din numeroasele roade ale îmbelșugatei lor grădini.

Elena DRAGOȘ

VEȘTE

● Cu câteva săptămâni de la înființarea unității de pionieri din orașul Iași au arat din nou pământ pe întreaga sa de cenusă. În curând deasă în grădina crescut până acum în

● Încă de anul trecut lii de 7 ani din Mihăilești au arat din nou pământ pe întreaga sa de cenusă. În curând deasă în grădina crescut până acum în

● Tinerii naturaliști strângători de semințe au predat la Ocolul de lei și 4 kg. de semințe de țigăncuș și 111 kg. de semințe de țigăncuș pe jos cu fân), ca să dure. Aici căprioarele Pădurarii se îngrijesc provizionează cu semințe de toamna viitoare tine vor preda semințe castane.

● Specia de arțari Movila crește repede școlii din Ciocăni de arțari, pentru a drumului.

NURALIȘTI

„LEAGĂNUL VERDE”

— Stai, nu rupe! Nu vezi ce faci? se repezi Ion Anghel spre fetița care lucra ceva mai departe de el. Aștia's puietii, nu buruieni. Dacă nu te pricepi, de ce nu stai acasă?

Fetița înălță privirile limpezi și fu gata să izbucnească în plâns. Era într'adevăr nepricepută. Nu știa să deosebească colții viitorilor puietii de buruieni care îi năpădea. Era Angela Baicu, nouă la școala asta. Venise dela oraș. După cum mărturisise ea însăși, nu lucrase niciodată într'o grădină. Or aici ea se afla în „leagănul verde” unde asemenea neștiință nu era îngăduită, unde toți care lucrau erau grădinari iscusiți.

Dar ascultați mai întâi povestea „leagănului verde”. Într'o zi, mai de mult cei dintr'a IV-a au citit o povestire sovietică despre o pepinieră cu numele de „leagănul verde”.

Să ne facem și noi una la fel, au propus copiii. Și de aici a început...

Multe bucurii și necazuri au mai avut copiii cu „leagănul lor verde”. Mai întâi pământul trebuia săpat, dar nu se găseau sape. Trebuiau și semințe, dar nu erau.

— N'o să iasă nimic din toate astea, spuneau unii.

Apoi mai erau și puștii dintr'a II-a, care te împiedicau la tot pasul. Nu numai că nu te ajutau, dar reușeau să fie acolo unde aveai mai puțină nevoie de ei. În clasa a IV-a învăța și Ion Anghel.

— În general Anghel nu se dă bătut cu una cu două, spuneau băieții despre el. Și chiar așa este. Și de data asta Anghel s'a dovedit perseverent. Când se părea că toate treburile în pepinieră vor fi lăsate baltă, el a făcut o propunere care a fost repede îmbrățișată.

— S'aducem sape de acasă, apoi cei mai mari să lucreze unde-i mai greu, iar cei mai mici să gunoiască pământul, că-i mai ușor.

Fiecare să-și ia un ajutor, pe unul dintr'a II-a, un fel de ucenic, a mai propus el. Eu îl iau pe Stoica Vasile.

— Și eu o iau pe sora mea, se auzi glasul subțire al unei fete.

— Și eu... și eu... și așa fiecare și-a luat un ucenic. Ucenicii se țineau scai după meșterii lor, dar de data asta cu folos. Mai harnic decât toți era Stoica Vasile. Anghel îl învăța să recunoască pământul cel bun, roditor, să sape copacii la rădăcină, să curețe omizile...

Au trecut anii... Tovarășul director i-a ajutat mereu acolo unde era mai greu. Astăzi pepiniera este mândria școlii din Movila. Într'un colț se află pepiniera de arțari cu puietii săi înalți și subțirați, în alt colț se ridică mlădii puietii altoiți de cireși, corcoduși, pruni. Școlarii se bucură că au o pepinieră mare și că pot fi darnici cu bogățiile ei. Numai în primăvara asta, ei au dăruit zeci de puietii de corcoduși, pruni, cireși, oamenilor din sat. Nu mai vorbim că mulți copii din școală și-au luat puietii să-i sădească la ei acasă.

Cât despre Angela Baicu, ea a învățat multe din ale grădinăritului. Acum răspunde de grădina de flori a școlii, dar știe să îngrijească tot atât de bine și pomii fructiferi.

VA FI ȘI EL „MEȘTER”

Stoica Vasile și-a împins puțin căciula pe ceafă. Ochii și-au potolit pentru o clipă neastâmpărul, iar gura închisă cu buzele strânse pare că n'are de gând să scoată o vorbă. El cercetează cu atenție mugurii, care abia impung. „Sunt sănătoși”, se gândește Stoica și-și vede mai departe de treabă. Pe seară, când va veni Ion Anghel, îi va raporta tot ce a făcut. E doar ucenicul lui! Să vedem dacă nici de data asta n'o să se țină de cuvânt, să-l învețe și pe el cum se altoiește.

De pe uliță se aude larmă de voci.
— Aha, sunt fetele, vin! își spune Vasile.

Și într'adevăr, sunt fetele dintr'a IV-a, colege cu el. Vin cu gălețile de var, cu bidinelele făcute din pânze de porumb, să văruiască trunchiurile pomilor. Și în curând fiecare pom din livada școlii va fi împodobit cu un veșmânt alb.

CEL PUȚIN TREI POMI...

După o tradiție a școlii, copiii de aici întâmpină 1 Mai într'un fel deosebit: cu o întrecere pentru cea mai îngrijită curte cu grădină. Punctele întrecerii sunt simple. Câștigă cel în a cărui grădină a prins să incoltească tot ce a fost semănat. Grădina poate fi cât de mică. Un strat de legume, cel puțin trei pomi, un rond de flori, și poți fi câștigătorul întrecerii. Se'ntelege dacă le-ai purtat de grijă, așa cum scrie la carte.

B. CARAGIALE

Din partea lui Gheorghită-reporterul

Trecând prin comuna Breaza din raionul Câmpina, am zărit un băiat care-mi făcea fel de fel de semne. M'am oprit să văd despre ce e vorba. Am aflat astfel că băiatul era pionier și se numea Mărăcineanu Florin. În mână avea o foaie de hârtie. Erau niște versuri scrise chiar de el.

— „Dragă Gheorghită, imi spuse dânsul, în școala noastră există mulți tineri grădinari; printre ei mă număr și eu. Trebuie să știi că ne pregătim cu toții să luăm parte la Concursul Tinerilor Gră-

dinari și Pomicultori. Despre aceste pregătiri ale noastre eu am scris o poezie sau mai bine zis un fel' de scrisoare în versuri adresată tinerilor grădinari din țară. Te rog foarte mult să faci în așa fel încât ei să poată lua cunoștință de dânsa”.

...Acum, după ce v'am istorisit toate acestea, cred că cel mai bun lucru ar fi să vă înfățișez însăși poezia lui Mărăcineanu Florin, care se intitulează:

Chemare

Dragi instructori și prieteni
Pionieri, școlari —
In curând noi vom începe
Un concurs de grădinari!

O să facem și răsadniți.
Om crea și soiuri noi
De legume și de fructe
Pentru noi și pentru voi!

Facem straturi și acasă
Pe părinți îi ajutam.
De recoltă, împreună
Cu ei, să ne bucurăm!

Când va fi și o expoziție,
Vom trimite neîndoios
Ce-om culege de pe straturi —
Și-o să fie rod faimos!

Ba, să știți că de pe-acuma
Noi, muncind cu sărg și spor,
Neapărat dorim s'ajungem
Înainte tuturor.

Și vă invităm, tovarăși,
Orișunde vă găsiți.
Să nu fiți codași la treabă,
Și cu suflet să munciți!

Dragi tovarăși, spor la muncă
Vă urează-acum în cor
Pionierii dela Breaza,
Grădinari, pomicultori!

au primit porția de mâncare.

ne vie în amintirea pionierilor

rierilor cel mai bun naturalist. Ecare dintre ei a venit cu dorința sa de a face o grădină în școlă, făcute pe loturile lor școlă de folosește ajutorul tovarășilor și cu amenajarea grădiniței cu albinăritul și îngrijirea ani-

specte din munca și realizările

JNE

nă, naturalistul muna Mihăi-r. Apoi au răs-lotului 220 kg. ncepe să răsă-rdeii care au

ut pionierii șco-infrumusețeze arătat că în plantați n'au nlocuiască cu De asemenea, la intrarea în distanță de 80 și vor căpăta

a sunt harnici ina trecută el g. de semințe tejar. Au mai entru „restaur-țarc așternut i iarna în pân-nă și adăpost. urant” și-l ar-ramate. Și în ri din Movila țeles, multe

iera școlii din ara aceasta, pepiniera ei tare de puietii pe marginea

Împodobită cu toate culorile

Vă plac florile? Poate că mulți dintre voi ați și strâns primul buchet care v'a adus primăvara în casele voastre. Dar cât de plăcut e să-ți petreci orele libere în mijlocul grădiniței pline de flori, din jurul casei. Sau, după ce ți-ai terminat lecțiile, să te plimbi într'un parc înverzit, unde poți admira în voie roșul inflăcărat al buș-ului, albul delicat al lăcrămii-ilor! Florile sunt podoabe minunate, care te impresionează de multe ori prin frumusețea și gingașia lor, dar pentru a le crea așa frumoase trebuie să muncești mult și să le dai o îngrijire specială. După ce ai semănat sau răsădit o floare, trebuie s'o plivești de buruieni, să urmărești cum se dezvoltă fiecare boboc.

Sunt mulți pionieri care, în fiecare an, se îngrijesc cu drag de creșterea florilor. Fie la școală fie acasă, de îndată ce dispar ultimele pete de zăpadă, ei încep lucrul în grădinița de flori.

Iată-ți, de pildă, pe pionierii dela Școala de 7 ani din Sântestii. Anul trecut au avut, pe o parcelă anume rezervată, nenumărate soiuri de flori, dela cele mai primăveratice până la cele mai târzii.

Anul acesta însă, planul micilor floricultori e mai mare. Ei vor ca pe lângă parcela de flori să facă o pepinieră numai de trandafiri. Lucrul nu-i tocmai ușor, dar pionierii vor cu tot dinadinsul să învingă orice greutate și să vadă înflorind trandafirii în pepiniera lor.

Câțiva dintre ei, în frunte cu Stoica, Ionijă și Marian, au și plecat cu roabele, să scoată măceșii de pe marginea liniilor ferate. Alegerea puietilor s'a făcut cu deosebită grijă, scoțându-se numai puietii cu rădăcini întregi, bine dezvoltate și bogăți în ramuri.

Când măceșii își vor inflege bine rădăcinile în pământ, pionierii vor începe altoirea. Cu câtă nerăbdare așteaptă ei această zi!

De pe acum au plănuit cu ce fel de trandafiri să-i altoiască. Cu trandafiri roșii urcători, vor altoi măceșii de pe marginea pepinierei, iar pe cei din mijloc

care să nu se înregistreze în carnețele starea florilor și tot ce se va observa mai deosebit la ele.

Strecurându-se printre straturi, Nicolae aduce un braț de tăblițe. Toți și-au ridicat capetele să le vadă. Nicolae striga pe rând:

— Garoale!... și cineva dela brazda cu garoafe se ducea să-și ia tăblița.

— Zorele... pansele... Astfel toate brazdele au primit tăblițe. Când altoirile vor fi bine dezvoltate și trandafirii vor da câteva rânduri de flori, pionierii

cu trandafiri pitici, de toate culorile albi, galbeni, roșii, roz...

Un tucru n'au făcut anul trecut, dar acum s'au pregătit din vreme să-l facă: carnețele de observații. Nu va trece o zi în

și vor planta de jur împrejurul școlii.

Atunci vor simți cu adevărat bucuria muncii lor.

V. MUREȘAN

Volodia Ulianov

V. I. Lenin în anul 1887
elev în cl. a VIII-a

Vesel și conștiincios

Volodia era voinic și vioi. În ochii lui senini, câprui deschis, se aprindeau adesea scântei de veselie. Ii plăcea să glumească și să râdă cu poftă. În familia strâns unită a Ulianovilor, copiii editau în manuscris revista săptămânală „Subotnic” (Revista de Sâmbătă n. tr.) Cu humorul său caracteristic, Volodia Ulianov își semna articolele cu numele de „Kubășchin”. (Bondocel, n.tr.).

În școală ca și în familie, el era inițiatorul tuturor jocurilor. Ii plăcea să alerge în voie, să facă exerciții de gimnastică la paralele, frângerii și prăjini, în curtea liceului din Simbirsc. Pe deasupra mai știa să patineze minunat. Panta cea mai repede el o cobora cu patinele, fără nicio teamă!

Într-un cuvânt, era un băiat adevărat și nu un răsfățat în afară de asta, el izbutea întotdeauna să-i atragă și pe alți copii în jocurile sale sănătoase și vesele.

Harnic, punctual și deosebit de ordonat, era primul în clasă la învățătură. În ruptul capului nu și-ar fi permis ca în timpul lecțiilor să se ocupe de altceva. El asculta întotdeauna cu cea mai mare atenție explicațiile profesorilor și îi disprețuia pe elevii leneși și nedisciplinați.

Temele pentru acasă erau pregătite de Volodia cu multă seriozitate și conștiinciozitate. El nu era un tocilar, care învață lecția papagalicește și se mulțumește cu atât, chiar dacă n'a'nțeles totul. Dimpotrivă, tânărul Lenin se concentra asupra temelor, citea cărți în legătură cu materia respectivă și avea obiceiul atât de folositor de a scoate notițe din aceste cărți.

Clasele le-a promovat toate cu premiul întâi, iar la absolvirea liceului a fost distins cu tradiționala medalie de aur.

Fără îndoială, Volodia Ulianov era un băiat înzestrat cu calități excepționale, era foarte inteligent și avea o memorie excelentă, însă succesele sale nu se datorau numai acestor calități. Volodia era foarte stăruitor și disciplinat în muncă; el știa că talentul poate să dispară dacă elevul e leneș, nu are dragoste de muncă și nu urmărește cu dăruire realizarea scopului dorit.

Ascultând într-o zi exercițiile nesfârșite pe care le făcea la pian surioara sa Olga, Volodia a spus: — Iată o putere de muncă demnă de invidiat!

Astfel, nu e de mirare că el a început încă de mic să-și formeze cu bună știință perseverența, atenția și metoda de lucru. Bineînțeles, nu i-a fost tocmai ușor, pentru că din fire era foarte zburdalnic și neastâmpărat, totuși, datorită voinței sale, a reușit să-și formeze încă din anii copilăriei o capacitate de muncă excepțională.

Dacă se apuca de o treabă, Volodia Ulianov o făcea cu toată seriozitatea, ducând-o cu dăruire până la sfârșit. Nu numai la învățătură proceda așa, ci și în sport. La șah, de pildă, se pricepea ca un maestru, datorită unor studii serioase în acest domeniu.

După absolvirea liceului, Volodia s'a înscris la Universitatea din Orașul Kazan, dar după puțin timp a fost exmatriculat și trimis în satul Kokushkino din pricină că participase la o adunare studențească revoluționară.

22 Aprilie. În această zi, acum 85 de ani s'a născut Lenin — genialul creator al marelui Partid Comunist.

Sub conducerea Partidului Comunist, în anul 1917, pentru prima oară în lume a luat ființă un stat nou al cărui stăpâni sunt muncitorii și țărani — statul Sovietic. Oamenii muncii din lumea întreagă îl cunosc pe Lenin, îl iubesc, îi păstrează vie amintirea.

Cu prilejul celei de a 85-a aniversări a nașterii lui Lenin începem publicarea unor povestiri traduse din limba rusă, despre viața și activitatea lui V. I. Lenin.

★

★

★

Însă tânărul Lenin a știut să se disciplineze în așa fel și a muncit atât de mult, încât a terminat singur ciclul de studii superioare și a trecut examenul de licență în drept, în același an cu tovarășii săi de facultate.

Un tovarăș bun și un fiu bun

Fiind un minunat tovarăș, Volodia era respectat și iubit de toată lumea. El nu avea nimic comun cu acei elevi care învață foarte bine, dar căroră le este indiferent cum învață colegii lor și care își spun: „Totul e să fiu eu elev bun!”.

Nu, Volodia nu era unul dintre aceștia. El își ajuta întotdeauna tovarășii la învățătură, explicându-le ceea ce nu putuseră înțelege singuri de prima dată. Volodia venea la liceu cu o jumătate de oră înainte de începerea cursurilor, pentru a explica celor rămași în urmă o teoremă mai complicată sau un text latinesc mai încălțit. Toți tovarășii săi îl priveau cu încredere, știind că el este totdeauna gata să-i ajute. Mare era bucuria lui Volodia atunci când un coleg mai slab la carte căpăta în cele din urmă o notă mare.

Volodia căuta întotdeauna să-i învețe pe tovarășii săi tot ceea ce știa el să facă. Juca foarte bine șah și nu pregeta să le arate și celorlalți felurite mișcări iscusite. Executând cu multă dibăcie figurile de gimnastică, căuta să-i învețe acest lucru și pe acei cărora nu le reușea.

Între Volodia și surorile sale domneau relații de cea mai caldă prietenie.

În același timp, el căuta să-i ajute în orice fel, pe mama și pe tatăl său. Față de ei era totdeauna foarte atent și grijuliu.

În orașul Simbirsc, pe strada Moskovskaia, lângă casa în care trăia familia Ulianov, se afla o livadă cu meri, vișini, arbuști fructiferi și căpșuni. Mariei Alexandrovna, mama lui Lenin, îi plăcea să muncească în livadă. Și copiii o ajutau; Volodia, de pildă, aducea apă, uda pomii. În familia Ulianov cuvântul părinților era lege. Dacă mama spunea: „Volodia, să nu rupi mere din pomul acesta, fiindcă vreau să fac dulceață din ele” — Volodia nu se atingea de pom!

Pe când Lenin avea vârsta de 16 ani, a murit tatăl lui, Iliia Nicolaevici Ulianov. Volodia a rămas fiul cel mai mare în familie, deoarece fratele său, Alexandr, era la Petersburg. Cu câtă sensibilitate și atenție se purta Volodia cu mama sa, rămasă văduvă. O ajuta în toate felurile la treburi și grijile care căzuseră pe umerii ei.

Cu un an mai târziu, se abătu din nou asupra familiei Ulianovilor o grea năpastă; arrestarea și executarea fratelui dela Petersburg, revoluționarul Alexandr. Volodia a fost primul care a aflat această veste dureroasă; totuși el a avut destulă tărie pentru a o pregăti pe mama sa să primească mai ușor groaznică știre.

Tânărul Lenin știa să fie capul sus în orice împrejurare. El nu era dintr'aceia care-și pierd căpătul când au o durere. Fratele său a fost executat chiar în anul în care Volodia absolvise liceul. Cele întâmplare l-au zguduit puternic, dar el a știut să se stăpânească și a continuat să învețe cu perseverență.

Încă din primii ani ai copilăriei, Volodia Ulianov s'a obișnuit să judece cu seriozitate cele ce afla dela tatăl său, un om foarte drept, dela mama sa, dela ceilalți oameni mari, dela fratele Alexandr ori din cărți.

El se gândea la viața oamenilor. De când avea 7-8 ani, îi plăcea să citească „Cântecul unui om sărac lipit pământului” și recita cu multă emoție,

„Bogătașul — prost ce este —
„De nesomn se prăpădește,
„Iar săracul fără straie
„Cântă și se'nveselește”.

La țară, unde familia Ulianov își petrecea vacanța în timpul verii, Volodia îi asculta cu atenție pe țărani care se plâneau de lipsa pământului și de viața lor amărită. De pe atunci au încolțit sub fruntea lui luminoasă primele idei despre dreptatea și fericirea oamenilor.

El începuse de timpuriu să citească operele lui Cernășevski. Execuția lui Alexandr îl împinse pe tânărul Lenin pe drumul luptei pentru cauza celor ce muncesc.

Alexandr Ulianov fusese acuzat de atentat împotriva țarului. Lenin susținea încă de pe atunci că drumul luptei împotriva absolutismului prin ac-

P. P. BELOUSOV — Noi vom merge pe alt drum
șuni teroriste este greșit și nu poate duce la realizarea scopului urmărit.

— Nu, noi nu vom merge pe acest drum, afirma cu tărie Volodia. Nu aceasta este calea de urmat!

Așa a fost în anii copilăriei și adolescenței sale Vladimir Ulianov, viitorul Lenin, marele întemeietor și conducător al Partidului Comunist, Lenin, de al cărui nume sunt strâns legate formarea și dezvoltarea primului stat socialist din lume — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, Patria Sovietică!

Elena KONONENCO

IN TIMPUL LIBER

1	R	A					
2		R	A				
3			R	A			
4				R	A		
5					R	A	
6						R	A
7							R

Pentru rezolvarea acestui joc, trebuie căutate cuvinte care să conțină grupul „RA” acolo unde este indicat în desen. Pentru a

ușura găsirea lor, semnificațiile se dau în următorul fel:

Prima semnificație — din dreptul cifrei respective — reprezintă cuvântul întreg, format din 8 litere.

Urmează apoi una sau două semnificații ajutoare. Una din aceste două semnificații ajutoare se referă la partea de cuvânt dinaintea particulei RA, iar cealaltă la partea de cuvânt de după această particulă.

Iată semnificațiile:
1. — Roman de Liviu Rebreanu — Local de cultură.
2. — Perdea de sofă — Cifra romană — Servește la curățat hațelg.

3. — Arta de a fabrica vase — Intrebare — Se folosește ca izolator electric.

4. — Important centru industrial din Uniunea Sovietică. Este și numele unei rase de oi, cu coada lată — Acest (popular) — Loc de popas în vremurile mai dedemult.

5. — Așa cum este apa dela Borsec, Slănicul Moldovei, etc. — Locuri de unde se extrag cărbunii sau minereul. — Notă muzicală.

6. — Răspândit peste tot. — Poate fi mecanică sau hidraulică — consoană.

7. — Opusă — Impotrivă.